

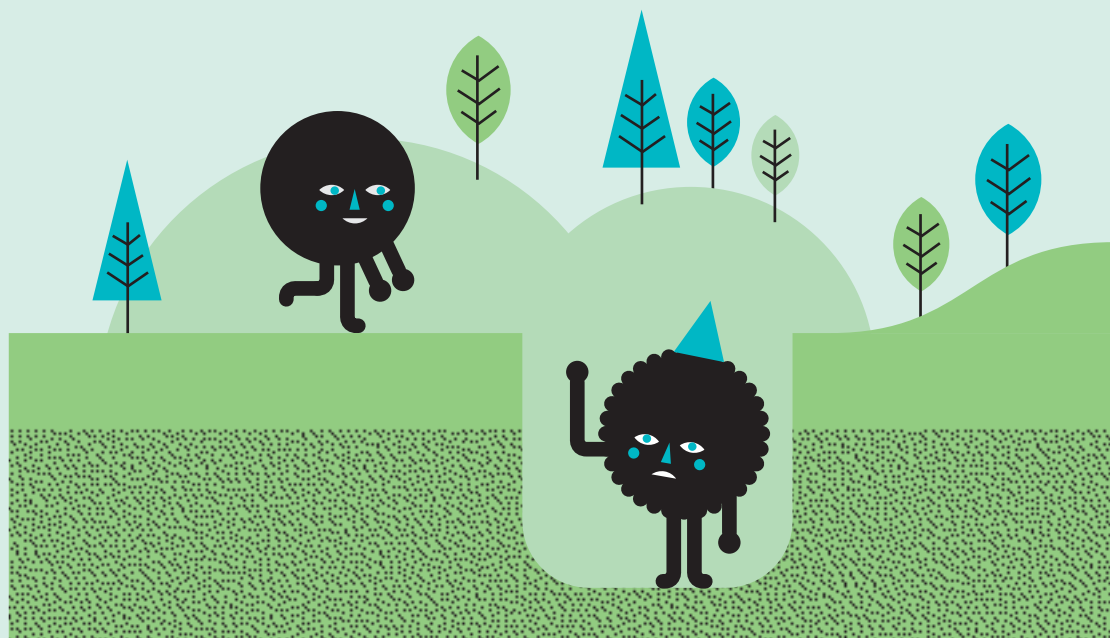
DBI-POSTEN

TILGIVELSE

Hvert eneste menneske trænger
dagligt til en dosis tilgivelse.

s.12

→ | Et af de store problemer ved debatten om et kirkeligt vielsesritual for homoseksuelle parforhold er, at den er styret af en verdslig politisk dagsorden.

SEX I FRONT! MEN HVAD MED KÆRLIGHEDEN?

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Af stud.theol. Peter Nissen

Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske betragter kampen for homoseksuelle vielser i Folkekirken først og fremmest som et ligestillingspørgsmål. Den nye regerings politik kan betragtes som en direkte forlængelse af landsforeningens mål, og de fleste biskopper er tilsyneladende med på idéen.

Sex og identitet

Der er især to områder, som danner baggrund for vor tids opfattelse af homoseksualitet: nemlig synet på sex, synet på identitet og ikke mindst kombinationen af disse to. Sex spiller i dag en stor rolle. Siden det seksuelle oprør i 1970'erne er det blevet almindeligt at prøve sig selv af seksuelt, og internettets mængder af pornografi og kontaktmuligheder skal nok holde folk til ilden.

Det at skabe sin egen identitet er blevet utroligt vigtigt. For den homoseksuelle bevægelse er den seksuelle lyst blevet identitetsmarkøren. Betegnelsen 'homoseksuel' bruges som et identitetsstempel, der pådattes folk med homoseksuelle følelser. Dette stærke bånd mellem seksuel lyst og identitet er blevet næsten umuligt at løsne, og det har præget debatten om vielses-spørgsmålet. Det viser sig ved, at nogle centrale områder, som kunne tjene til afklaring, er blevet tabuiseret. Stort set ingen har stillet kritiske spørgsmål til homoseksualitet som psykologisk eller kulturelt fænomen eller været villig til at se konstruktive muligheder i det bibelske nej til homoseksuel praksis.

Den snævre vej fremad

Det er ikke let at være kristen og samtidig vedkende sig sin homoseksualitet. Det er måske endda sværere i dag end tidligere, fordi seksuel selvrealisering i dag betragtes som afgørende for at få et lykkeligt liv. På den ene side står det ultimative krav om at "elske Herren din Gud af hele dit hjerte" (Mark 12,30). På den anden side er seksualiteten en stærk kraft, som vil gøre sig gældende. Vi kan vælge to muligheder i forsøget på at leve i denne spænding:

1. Vi kan tilpasse kristendommen, så den passer til vores homoseksuelle livsstil. Problemet med det er, at vi får et troværdighedsproblem i forhold til Bibelen og den kirkelige tradition. Det er nemt at bygge sit liv på moderne tilpasnings-teologi, men svært at forene med Jesu krav om efterfølgelse.

2. Vi kan overgive vores seksualitet til Gud og forsøge at give afkald, hvilket kan synes umuligt. Men det er den eneste løsning for den, som ønsker at være tro mod Jesu ord, selvom det koster kamp, tårer og fald.

Vi kan spørge Vorherre, hvorfor han tilsyneladende gør indgangen til sit rige sværere for os med en homoseksuel orientering, men vi får nok

ikke andet svar end det, den rige unge mand fik (Mark 10,17-31). Selvom han havde Jesu sympati og disciplene protesterede, lod Jesus det ultimative krav stå og lod ham gå bedrøvet bort. Men som det fremgår af den følgende samtale med disciplene, kan Gud åbne nogle ukendte døre for dem, som vælger den snævre vej, og det kan blive til stor velsignelse for dem selv og andre. Kristendom er ikke selvrealisering, men Gudsrealisering – og Gud foretrækker at åbenbare sig i menneskelig svaghed (jf. 2 Kor 12,1-10).

De to vigtigste principper i kristendommen er lydighed og nåde. Begge begreber gør Gud stor og mennesker små. Det kan vi ikke lide. Derfor forsøger vi at gøre lydigheden relativ og nåden billig. Vi, som har en homoseksuel problemstilling, kan med rette kritisere kirken for at lægge mere vægt på seksuelle udfordringer end andre fristelser (som fx rigiditet og selvretfærdighed), og derfor er efterfølgelsens radikalitet bestemt også relevant for alle andre.

Det er ofte ensomt at være et moderne menneske. Det kender ikke mindst vi til, som vælger at give afkald på et partnerskab til fordel for Guds rige. Apostlene formaner Kirken til at elske og tage sig af hinanden. Det er tankevækkende, at Paulus' afvisning af seksuelle forbindelser uden for det monogame heteroseksuelle ægteskab (1 Kor, 5-7), efterfølges af et stort kærlighedskapitel (1 Kor, 13). Det moderne menneske trænger til at øve sig i at praktisere bibelsk kærlighed, og her er Kirken kaldet til at gå foran og vise vejen.

Så det kristne svar på udfordringen er bestemt kærlighed. Men det er ikke en ret til at få den kærlighed, som jeg har lyst til, men i min afmagt at klynge mig til ham, som er kærlighed. Det er min erfaring, at det ikke er det samme. Det er min bøn, at Gud vil bruge vores tids seksuelle kaos til at åbenbare sin kærlighed, for at vi frimodigt og med glæde kan leve det liv, vi nu engang har fået.

økonomi | Manchet her

LIVETS SKRØBELIGHED OG ALVOR

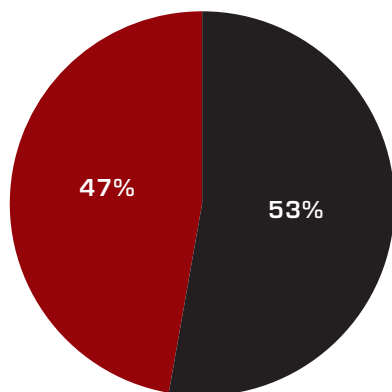
Vi har i den senere tid været ramt af megen sygdom, både blandt medarbejderne på DBI og i DBIs styrelse. Også alvorlig sygdom. Samtidig er vi berørt af dødsfald blandt DBIs venner, hvor også helt unge mennesker pludselig er revet bort. Når det er venner og bekendte til vores studenter, har det sat sit præg på samtalerne i DBIs kaffestue. Det har mindet os alle om, hvor skrøbeligt livet er. Og hvor alvorligt det er at være menneske.

Det sætter også vores arbejde på DBI i perspektiv. Vi får understreget betydningen af, at vi i alt er i hænderne på vores kærlige Gud og far, og vigtigheden af det kristne håb. Livets skrøbelighed og alvor viser også, hvor nødvendigt det er at få uddannet bibelsk funderede forkyndere og sjælesørgere, som samtidig har kendskab til og

føling med menneskers mangeartede livssituationer. Og som kan møde mennesker i den smerte, som livet også indeholder.

Dette ligger også i baghovedet på os, når vi nu tager fat på noget så jordnært som at indlede årets slutspurt med at få de penge ind, vi har brug for i år. Og det er nødvendigt, at der kommer rigtig mange penge ind i december-måned. Det beder vi frimodigt dig og alle andre DBI-venner hjælpe os med, fordi vi ved, det er et vigtigt arbejde, som udføres på DBI.

For en lille måned siden udsendte vi et julehæfte. Det er stadig muligt at bestille flere hæfter til at uddele som en julehilsen til venner og bekendte – og i den forbindelse også betænke DBI med en lille gave.

Gaveoversigt 2011

- Indsamlet gavebeløb pr. 31. oktober 2011: 3.661.850 kr.
- Manglende gavebeløb november og december: 3.227.994 kr.

husk i forbøn

Bed om/for

- De mange syge, og dem som sørger over en, de har mistet
- At DBI må få de nødvendige penge resten af året
- Arbejdet med at få en ny akkreditering af DBIs uddannelser

Tak for

- At vi, i alt det som sker, er i hænderne på vores kærlige Gud og far.
- Det kristne håb
- DBIs venner

FRA DBI TIL PHNOM PENH

→ | I mødet med en temmelig liberal teologi på universitetet, havde jeg brug for støtte i at fastholde synet på Bibelen som Guds troværdige ord.

FOTO: PRIVAT

Troels Toft med sin kone og deres 2 sønner i Phnom Penh.

Af cand.theol. Troels Toft

Jeg begyndte på DBI i 1999, fordi jeg havde hørt godt om stedet fra ældre højrefløjstuderende. Den antagelse om, at jeg fik brug for støtte i at fastholde synet på Bibelen som Guds troværdige ord, mener jeg, når jeg nu ser tilbage, var rigtig. Dog var det ikke fastholdelsen af et ortodokst bibelsyn, der kom til at betyde mest for mig, men DBI som et bekendende fællesskab. Tiden, der blev brugt på at bede sammen, synge sammen og læse i Guds ord sammen, var afgørende for mig.

I løbet af det første studieår fik jeg god kontakt til studerende fra mine læsegrupper på universitetet, og jeg prioriterede at bruge mere tid sammen med dem. Efterhånden følte jeg, at det blev svært at forene studentertilværelsen på henholdsvis DBI og universitetet, og derfor besluttede jeg mig for ikke længere at komme på DBI.

Udadtil og indadtil

I bakspejlet må jeg med fortrydelse sande, at jeg ikke i væsentlig grad bidrog til, at Kristus blev aftegnet som den korsfæstede for øjnene af mine medstuderende, sådan som det var min hensigt.

Jeg beder til, at de så Kristus, men jeg er bange for, at de bare så mig! Noget af det, jeg ikke i tilstrækkelig grad formåede, var at få forenet min studentertilværelse med bibellæsning, bøn og lovsang, det som DBI netop prioriterer som en vigtig del af studiemiljøet. Apologetik skal praktiseres udadtil og indadtil, og hvis det ene bliver forsømt, tror jeg også, det andet gør. Jeg vil ønske, at alle nuværende studenter på DBI må udleve 1 Kor. 9,19-23 bedre, end jeg selv gjorde.

Vendte tilbage

I studiets sidste fase vendte jeg tilbage til DBI og havde stor glæde af det åndelige fællesskab. I samme forbindelse vil jeg sige tak for mange gode samtaler og støtte i at få færdiggjort studiet.

I dag underviser jeg bachelorstuderende på Phnom Penh Bible School og har dagligt glæde af den viden, som DBI har været med til at give mig. På skolen anskues Bibelen som Guds ufejlbarlige ord, men samtidig ser jeg et stort behov for at styrke en undervisning, som understreger, at grundlaget for vores frelse udelukkende er Guds uforskyldte nåde.

Jeg ønsker alle på DBI Guds velsignelse i arbejdet med at fremme Hans rige her på jorden.

→ | Iben og Benny Lauridsen og deres to små børn flyttede den 20. august fra Kibæk til København for at læse Åben Uddannelse i Kristendom (ÅUIK) på DBI.

HAN LEDER OS HELE VEJEN

Iben og Benny Lauridsen håber, at kaldet til at blive missionærer bliver en realitet.

Af Iben og Benny Lauridsen, studerende på ÅUIK på DBI

Hvorfor læser vi på DBI?

Iben er lærer og har de sidste to år arbejdet på Midtjyllands kristne friskole. Benny er landmand og har arbejdet som landbrugsvikar med hovedarbejdsplads på en kartoffelejendom i Sunds. Vores to børn Benjamin på 5 år og Clara på 3 år går i børnehave. Men i sommer tog vi beslutningen om at rejse fra Kibæk til København.

Vi havde ikke på forhånd troet, at vi skulle læse her på DBI og var faktisk tilmeldt et bibelskoleophold på Børkop højskole, men da vi er i en afklaringsproces til en kommende udsendelse til Tanzania som missionærer ved LM, så endte vi på DBI i stedet.

Vores endelige tilmelding til ÅUIK blev først sendt af sted til DBI i slutningen af juli, så det hele skulle lige pludselig gå stærkt, hvilket også var grunden til vores trange boligforhold til at starte med. Vi solgte vores hus og begge biler og flyttede til et værelse i en delelejlighed, hvor vi boede midlertidigt. Nu har vi så endelig fået vores egen lejlighed, hvilket gør hverdagen meget nemmere.

Gud leder os

Vi oplever hele tiden, at Gud leder os. Selvom brikkerne ofte falder på plads i sidste øjeblik, så tror vi på, at han kender og leder os ad den vej, som vi er drejet ind på, og vi har tiltro til, at han leder os hele vejen.

Vokser med Gud og med hinanden

Vi havde en lidt besværlig opstart på studiet, men vi oplever, at vores undervisere hele tiden er meget forstående, fleksible og gode til at tilpasse undervisningen. Vi oplever, at vi på DBI får en mere målrettet teologisk uddannelse, hvor vores missionærgerning hele tiden er i fokus, end hvis vi var taget på bibelskole. På DBI får vi et godt bibelsk fundament, og vi oplever hele tiden nye aspekter af Guds ord og hans gerninger, hvilket er fantastisk.

Vi føler os utroligt privilegerede over, at vi som vores hovedarbejde kan få lov til at bruge tid på Guds ord. Og ligeledes, at vi kan dele denne oplevelse med hinanden. Vi håber på, at kaldet fra Gud til missionærer kan blive en realitet, men hvis ikke, så har vi fået et år med en god teologisk uddannelse, hvor vores åndelige og menneskelige liv er vokset med Gud og med hinanden.

TAG IKKE RETTEN I EGEN HÅND

→ | Jeg har længe haft en forkærlighed til engelsk fodbold. Spillet er ikke altid lige kønt, men til gengæld kan man være sikker på at finde vilje og vindermentalitet. Til tider knækker filmen dog for nogle af disse hårdhuede briter. Dette var tilfældet i 2001.

Af stud.teol. Jesper Sundgaard

Håland til slagtning

Igennem flere år havde Roy Keane (Man United) og Alf-Inge Håland (Man City) åbenlyst haft et anstrengt forhold til hinanden. Tilbage i 1997, da Håland spillede i Leeds, gik Keane ned i en tackling på Håland, der gik værst ud over ham selv. Tacklingen kostede Keane en længere skadespause, og mens han lå på jorden, måtte han lægge ører til Hålands spydige bemærkninger. Det tog Roy Keane ilde op. Kulminationen kom fire år senere i et lokald Derby på Old Trafford. Mange husker stadig med gru tilbage på den kamp, hvor Keane tog hævn i egen hånd og bogstavelig talt slagtede Alf-Inge Håland kort før tid. En tackling, der definitivt satte en stopper for Hålands fodboldkarriere.

Lyst til hævn!

Godt nok har jeg ikke meget sympati for Roy Keane, men jeg opdager dog igen og igen, at der bor noget i mig, som elsker at hade – og hævne. Træder nogen mig over tærerne, på banen eller i livet, melder hævnlysten sig alt for hurtigt. Tanken er tåbelig, jeg ved det godt. En hævnakt på banen, så er det farvel og tak. Rødt kort – det betaler sig ikke. Denne lektie må du og jeg også i dag tage ved lære af; hævn betaler sig ikke. Og hvorfor gør den så ikke det? Bibelen siger: *"Tag ikke retten i egen hånd, mine kære, men giv plads for Guds vrede, for som der står skrevet: »Hævnen tilhører mig, jeg vil gengælde,« siger Herren."*

Tilgivelse betaler sig

Hævnen tilhører Herren! Jeg er sikker på, at du er blevet behandlet uretfærdigt op til flere gange i dit liv. Mennesker har bagtalt dig, såret dig, ødelagt noget, der var dit, kørt din kat over eller hvad ved jeg. Og det har du lov til at blive vred

Den engelske fodboldspiller Roy Keane tog i 2001 retten i egen hånd over for Alf-Inge Håland med en historisk grov tackling.

over. Men brug ikke vreden til at gøre gengæld, for tænker du over det, har du også selv såret, bagtalt og ødelagt ting, og med hvilken ret skulle du så hævne dig? Jesus lærer os at tilgive de mennesker, der har forbrudt sig imod os. Ikke kun dem, der siger undskyld på deres grædende knæ. Så hvor mon der er brug for ordene om tilgivelse i dit liv?

AT GIVE SLIP PÅ HÆVNNEN

→ | I forbindelse med min tjeneste i Åbne Døre har jeg mødt mange kristne, der på egen krop har oplevet forfølgelsen

FOTO: FLICKR

Af Jørn Blohm Knudsen, generalsekretær i Åbne Døre

Forfølgelsen har mange ansigter. Kristne rundt omkring i verden oplever at blive fængslet, tortureret, voldtaget, mishandlet, fordrevet, fyret, truet, mobbet, holdt udenfor osv. Det smerteligste er at miste en, man elsker. Ofte er det kirkelederen, der bliver dræbt, men jeg glemmer aldrig mødet med et ægtepar, som havde mistet deres barn til martyriet.

Ved et møde for tidligere muslimer, kom jeg til

at sidde over for et ægtepar, som havde mistet deres søn. Sønnen var evangelist og rejste fra landsby til landsby for at forkynde evangeliet. En aften blev han overfaldet og slået ihjel af en gruppe muslimer. Faderen fortalte, hvad der var sket, mens moderens tårer løb ned af hendes kinder.

Sagde faderen så noget om hævn? Eller om hvad ville han gøre, hvis han mødte en af morderne i en mørk gyde en aften? Nej, det eneste, forældrene ønskede, var, at disse unge mænd, der havde begået udåden, ville møde Jesus!

Bad om Guds fred

I Indonesien var fire kristne piger på vej i skole. På vejen skulle de igennem skoven. Her ventede fire unge muslimer på dem med macheter. Tre af pigerne blev halshugget. Den fjerde overlevede, fordi macheten ramte en sten. En af mødrene til en af de tre myrdede piger sagde efterfølgende: "Da jeg hørte om drabene, brød jeg sammen i gråd og råbte til Gud: "Hvorfor lod du min datter blive dræbt på denne måde? Så ung...!"

"At miste min datter på denne måde, var næsten for meget at bære. Det eneste jeg kunne bede om, var Guds fred...den fred, som ikke kan forklares, men som kommer af tillid til ham. Ved begravelsen gav han mig fred. Selvom min datter blev myrdet så brutalt, vidste jeg, at hun nu var sikker i Guds arme. Derefter var jeg i stand til at gøre som Gud befaler os; at tilgive disse mordere, fordi jeg kendte Guds trøst i mit hjerte."

Gav slip på hævn

"Mange har spurgt mig, hvorfor jeg tilgav morderne. De siger, at hvis det var sket for dem, ville de ønske hævn, og jeg følte det på samme måde. Men Bibelen har fortalt mig noget andet. Guds Ord fortæller os, at vi skal tilgive. Og ikke kun at tilgive, men at elske dem, der hader os. Min vrede var stærk, men Guds fred og kærlighed var stærkere. Jeg kunne acceptere, at Guds vilje var fuldkommen for min datter. Derfor gav jeg slip på min hævn."

Det er et fantastisk vidnesbyrd om, at Guds kærlighed, tilgivelse og kraft er langt stærkere end vores følelser. Så for at vende tilbage til overskriften, så fylder tankerne om hævn ikke ret meget i den forfulgte kirke. Tankerne om hævn kommer i begyndelsen, men det er tilgivelsen, der præger kirken og som gør - og det er det vigtigste - at kirken vokser der, hvor der er forfølgelse. Når kirkens modstandere og forfølgere oplever, at kristne tilgiver de uretfærdigheder, der bliver begået mod dem, kommer de i direkte

kontakt med Guds væsen, og det gør, at mange vender om og selv begynder at følge Jesus.

Jeg vender ikke om

I en landsby i Indien boede en familie, som kom til tro på Jesus. Det foruroligede og ophidsede landsbyens beboere så meget, at en vred flok samlede og skubbede familien hen på landsbyens torv.

Landsbyhøvdingen konfronterede dem og sagde til manden: "Hvis du og din familie ikke vil afsvære jeres tro, vil I alle dø."

Manden vidste ikke, hvad han skulle sige. Det eneste han kunne tænke på var ordene fra en sang, som han skrev, da han overgav sit liv til Gud. Så begyndte han at synge: "Jeg har besluttet at følge Jesus, jeg vender ikke om." Med ét blev hans børn ubarmhjertigt myrdet. Han fik en ny chance. Denne gang med hans kones liv som indsats, men han fortsatte med at synge: "Selv om jeg går alene, vil jeg stadig følge, jeg vender ikke om." Efter hendes tragiske død fik han en sidste chance. Denne gang til at redde sig selv, men han fortsatte med at synge... "Med korset foran og verden bag mig, jeg vender ikke om."

Selvom denne mand og hans familie døde den dag, skete der noget bemærkelsesværdigt: Et frø var blevet plantet i høvdingens hjerte. Et frø som begyndte at vokse frem over tid, og til sidst kaldte han landsbyen sammen. På det samme torv gav han afkald på sin tidligere tro og forkyndte hans nye tro på Jesus.

En glæde brød løs i dette øjeblik, og evangeliet begyndte at blomstre og gro i landsbyen. Det spredte sig videre til hele regionen, fordi de havde oplevet ægte tro, og de havde fået lov til at se Guds sande karakter. Dette skete på baggrund af en familie, som stod fast i troen, selv om de måtte se døden i øjnene."

Vær med i bønnen for dem, som har troen, men ikke friheden.

→ | Der var engang, hvor det at være 'evangelikal' betød noget bestemt. Sådan er det langtfra længere.

EVANGELIKALE STRØMNINGER I TIDEN

Af cand.theol. Peter Techow

Mikkel Vigilius har påpeget, at "hvor man tidligere kunne tale om 'den evangelikale bevægelse' som en bevægelse med en relativt klar og entydig teologisk profil på tværs af forskellige lande og kirkesamfund, må man nu konstatere, at den evangelikale bevægelse i teologisk henseende er en meget sammensat og uhomogen størrelse med udflydende grænser. I dag er 'evangelikal' et meget utydeligt begreb, som sagligt set ikke siger særligt meget om folks teologi." (*Ved evangeliets kraft*, s. 211-12)

Når man i dag taler om 'nyere evangelikale strømninger' (især fra USA), der på forskellig måde øver indflydelse også i Danmark, er det derfor vigtigt at gøre sig klart, at der er tale om *forskellige* strømninger, der i deres teologiske indhold kan være *radikalt* forskellige. Derfor er det nødvendigt at skille "skidt fra kanel", for der er både sundt og usundt imellem.

Liberalteologi i ny forklædning

Jeg vil her nævne to aktuelle eksempler på personer, der begge ofte betegnes som 'evangelikale', begge har fået en række bøger udgivet på dansk i de seneste år og læses af mange, og begge har bevæget sig længere og længere væk fra bibelsk kristendom. Jeg tænker her på Brian McLaren og Rob Bell. Både McLaren og Bell er optaget af, hvordan evangeliet kan formidles på en måde, som er relevant og meningsfyldt for postmoderne mennesker i vor tid. Desværre er det, de formidler på en lang række punkter i åbenlys modstrid med evangeliet. Reelt er der tale om liberalteologi i ny forklædning, der fører bort fra en bibelsk normeret tro, lære og liv.

Opmuntrende initiativ

Lykkeligvis er der andre end de to nævnte. I 2007 tog D. A. Carson og Tim Keller initiativ til

dannelsen af The Gospel Coalition (TGC). I lyset af udviklingen i den evangelikale bevægelse er det i øvrigt, ifølge Carson, ingen tilfældighed at navnet ikke blev "The Evangelical Coalition"! TGC er et netværk af evangelikale teologer, kirkeledere og menigheder, som tilslutter sig TGC's klart formulerede læremæssige bekendelsesgrundlag (Confessional Statement) og dets teologiske vision for tjeneste/praksis (Theological Vision for Ministry). Foruden Carson og Keller kan man nævne folk som John Piper, Mark Driscoll og Matt Chandler som nogen af de mest fremtrædende i netværket.

Dannelsen af TGC er efter min vurdering det mest opmuntrende og dynamiske, der er sket i 'den evangelikale verden' i årtier, og har gennem konferencer, bogudgivelser og en hjemmeside med et hav af gode ressourcer allerede været til stor åndelig velsignelse og inspiration ikke blot i USA, men ud over verden - også her i Danmark.

Stor berigelse

For min egen del har TGC været til stor berigelse både i min personlige tro og i min tjeneste som præst i en menighed. Jeg har aldrig mødt en bevægelse, der i den grad forener fast tillid til Bibelen med evangeliet om Kristus i centrum og et lidenskabeligt missionalt engagement!

Hvis jeg skal nævne tre ting, som jeg selv er blevet beriget og inspireret af i denne sammenhæng, vil jeg nævne følgende:

For det første: *Selve evangeliet!* Det kan måske lyde lidt overraskende, at jeg skriver det, men især gennem det jeg har hørt og læst af Tim Keller, har jeg nærmest oplevet at *genopdage* evangeliet. Det er generelt kendetegnende for TGC, at de er meget stærke mht. at definere, hvad evangeliet ifølge Bibelen er - og ikke er. Men især Tim Keller har en gave til at formulere det på en måde, der har givet både min hjerne og mit hjerte adskillige aha!-oplevelser.

For det andet: *At hele Skriften peger på Jesus*

FOTO: THE GOSPEL COALITION

Tim Keller er en af stifterne af The Gospel Coalition, der er et netværk af evangelikale teologer, kirkeledere og menigheder

som frelser. Igen er der ikke tale om noget, jeg slet ikke vidste før. Men gennem TGC har jeg fået en dybere forståelse af, hvad det betyder, og en hjælp til at prædike Kristus-centreret fra enhver tekst på en måde, som både er åndeligt opbyggelig og eksegetisk forsvarlig.

For det tredje: *At være en kirke i mission*. TGC er kendetegnet af et stærkt og inspirerende missionalt *drive* og har for mig givet hjælp til at tænke bibelsk om, hvad det vil sige at være en missional kirke og til at udfolde det i praksis. For

min del har det medført, at jeg "tænker kirke" ud fra tre nøgleord, der altid må tænkes sammen: *evangeliet - fællesskab - mission*. Hvis man sammenligner kirken med et trekløver, kan man sige, at disse tre ord, er de tre ord, som tilsammen udgør trekløvet og hvis ét af bladene mangler, så er det ikke længere et trekløver. Eller for at udtrykke det kort: Kirken er et *fællesskab om evangeliet* på en *mission MED evangeliet*.

www.thegospelcoalition.org

TILGIVELSE

→ | Hvert eneste menneske trænger dagligt til en dosis tilgivelse.

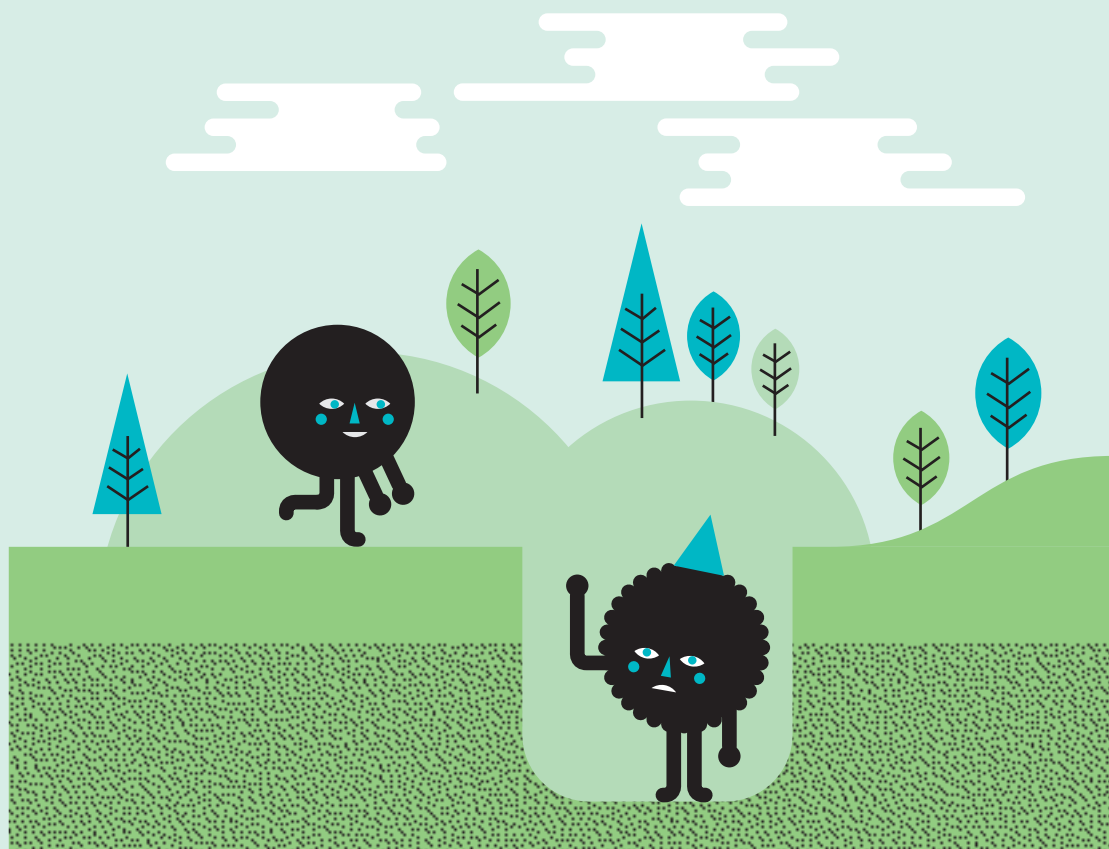

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Af rektor Børge Haahr Andersen

I en årrække har jeg sammen med min kone undervist i et parkursus, som man kan læse mere om på hjemmesiden www.prep.dk. I den forbindelse forsøger vi at formidle betydningen af ordet tilgivelse i forhold til de mennesker, vi er mest knyttet til. Her kommer lidt stikord fra vores undervisning.

Ind imellem påfører vi hinanden små "sår" og

"skrammer". Det kan være lidt morgensurhed, stress eller dårligt humør. Eller man glemmer noget eller kommer for sent til en aftale. Så er der de mere tunge ting; man kommer til at gøre noget, som sårer dybt og længe. Eller handler på en måde, som efterlader den anden part såret og vred. Det kan indlede en ond cirkel af skænderier, sårethed, vrede, gengældelse, nye skænderier osv. Tilgivelse er det, der kan bryde den onde cirkel og sætte en positiv proces i gang.

Hvad er tilgivelse?

Når man gør noget forkert i forhold til et andet menneske, så bliver man skyldig. Man bliver fanget i et hul. Hvis det andet menneske ikke tilgiver, men fastholder bruddet og skylden, så fastholdes man i hullet. Der bliver en tillidskrise, og det er ikke muligt at have et ligeværdigt forhold. At tilgive er derimod at hjælpe den anden op af hullet og fortsætte som ligeværdige. Det er at sige: 'Det var din skyld. Det gjorde ondt, men jeg vælger at se bort fra det og ikke lade det tælle i vores indbyrdes forhold.'

Tilgivelse er altså at slette gælden. Det betyder, at den krænkede part forpligter sig til ikke længere at anklage og gengælde. Tilgivelse er derfor ikke primært en følelse, men et valg om ikke at bruge kränkelsen som noget, man til stadighed bringer på banen. Dette ville nemlig være med til at skabe et konstant skylds- og gældsforhold, som ville bringe uligevægt i relationen.

Ikke det samme som at glemme

Dermed er ikke sagt, at tilgivelse er det samme som at glemme. Der kan være ting, som er så smertelige, at det næsten kan være umuligt at glemme. Erindringen om vores sårethed og smerten er noget, som vi bærer med os, men viljen til forsoning gør, at vi vælger ikke at tage det op igen.

Tilgivelse indebærer ikke, at smerten hører op. Sorg og smerte over kränkelsen kan kræve lang tid at hele. Man skal ikke blot forsone sig med skadevolderen, men også med den skade, der er udrettet.

Tilgivelse fjerner ikke den andens ansvar for ødelæggende adfærd. Det, du tager ansvar for, er din egen holdning om ikke længere at holde dig selv nede i forbitrelsen og smerten og den anden nede i skylden.

Undskyld er et svært ord

Tilgivelse er ikke automatisk forsoning. Man kan

godt vælge at tilgive den anden, men erkende, at tilliden ikke kan genoprettes, før den anden vedvarende har forandret sit nedbrydende mønster.

Undskyld kan være et svært og ydmygende ord at få over sine læber. Men det har en lægende effekt, for det viser, at man erkender, at man har voldt den anden ondt. Og det giver den anden mulighed for at tilgive. Ligeså vigtigt er det, at man viser vilje til forandring og forbedring. Det, som betyder noget i genoprettelsen af tilliden efter såretheden er troværdigheden, dvs. sammenhængen mellem ord og handling.

Guds tilgivelse

Ovenstående handler om tilgivelse som en proces, der er vigtig i vores sociale omgang med andre. Men det har lært mig noget om, hvad ordet tilgivelse handler om, også når vi bruger det i forholdet mellem Gud og os. I vores gudsforhold lever vi af Guds daglige tilgivelse. Det er også i den sammenhæng vigtigt, at vi tager ansvar for vores handlinger og sætter ord på vores skyld og fejl i forhold til Gud. Dernæst er det vigtigt, at vi hører, modtager og bekræfter evangeliets ord om, at Gud for Jesu skyld tilgiver os alt vores skyld og er villig til at vaske vores tavle ren.

Ind imellem kan vi have brug for en kristen bror eller søster, som med håndspåleggelse og med evangeliets løfte som baggrund formidler Guds tilgivelse med helt personlig adresse til os. Og så er der den væsentlige forskel på Guds og menneskers tilgivelse, at mens vores tilgivelse er en proces over tid, er Guds tilgivelse en umiddelbar renselse for al synd, hvor Gud glemmer vores skyld.

Det kan være ydmygende både i forhold til Gud og i forhold til konen at skulle sige: Jeg har fejlet. Vil du tilgive mig? Men det er samtidig en livsvigtig kilde til at forbygge og læge kriser og sår i sjælen og til at komme videre med en styrket relation.

DBIPOSTEN

Redaktion

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Andreas Ipsen
Stud.theol. Michael Mørch
Stud.theol. Thomas Søvnald
Stud.theol. Jesper Sundgaard
Stud.theol. Mie Holm-Sørensen

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu DBI-
posten sendes gratis til interes-
serede

Design Chr Rahbek Olsen

Tryk TypoGraphic A/S

ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1
1360 København K
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3205 Konto 0005215900
DBI arbejder med bibelforskning
og teologisk undervisning, hvor
teologistuderende er den primære
målgruppe. Formålet er at fremme
bibeltro forkyndelse, undervisning
og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf

Rektor Børge Haahr Andersen

Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen

Studiekoordin. Elisabeth Jacobsen

Ta' på bibelskole

Tid til Gud
Tid til andre
Tid til dig selv

"Vi vil vise
eleverne Jesus,
så de aldrig
glemmer ham"

*Henrik Nymann
Eriksen, forstander*

luthersk missions højskole

Ansgarvej 2 · 3400 Hillerød · Tlf. 4826 0766 · lmh@lmh.dk · www.lmh.dk

FREDERIKSBORG
apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

LoyaltyPlus+

Kunde- og medarbejdertilfredshed

Måling af tilfredshed og loyalitet samt
ledelsesrådgivning til tolkning og anvendelse
af resultater.

Kontakt gerne Kim Hjerlind for en
uforpligtende drøftelse af muligheder og
priser.

LoyaltyPlus
Hovmarksvej 68
DK-2920 Charlottenlund

Tlf.: 40 844 441
www.loyaltyplus.dk

Italien på ski - uge 11
Canazei - bus eller fly

Nye rejser til Israel 2011-12:

Julerejse
d. 21.-28. december

Påskerejse
d. 31. marts - 9. april

Forårsrejser
d. 8.-19. maj / d. 11.-21. maj

75 922 022

fxr@felixrejser.dk

PLIGTEN AT ELSKE

94 sider - Kr. 99,95

Logos
media

Kierkegaard for begyndere

- Har du haft lyst at læse Kierkegaard, men ikke vidst, hvor du skulle begynde?
- Har du svært ved at forstå hans finurlige formuleringer?

Så er 'Pligten at elske' en bog for dig. Her får du et centralt Kierkegaard-uddrag, der er bearbejdet til nudansk, så det er let at gå til.

Bogen indeholder desuden en lettilgængelig introduktion til Søren Kierkegaard, skrevet af Jakob Olsen, der er sognepræst i Emdrup Kirke, ph.d. og adjunkt i systematisk teologi ved Dansk Bibel-Institut.

Telefon 4820 7690

logosmedia@d1m.dk

www.logosmedia.dk

DBI's JULEHÆFTE ER PÅ GADEN

Julehæftet 'En tilflytter, der gjorde en forskel' er velegnet til at dele ud til den, som du særligt vil glæde med et godt julebudskab.

Vi vil derfor opfordre dig til at læse hæftet og give det videre til din kollega, din nabo, din ven og din familie.

BESTIL
NU

Ring 3313 5500 eller
send en mail til dk@
dbi.edu.

Du kan se julehæftet
på www.dbi.edu

POST

PP DANMARK

Magasinpost – MMP
ID-nr. 42472

aktuel kommentar |

SERIØS – OG LANGTIDSHOLDBAR KRISTENDOM

Af konstitueret rektor Finn Aa. Rønne

To af DBIs nærmeste samarbejdspartnere har for nylig fejret jubilæum – oven i købet den samme dag. Den 13. september fyldte Indre Mission 150 år, og det var 100 år siden Luthersk Missionsforening påbegyndte sit internationale missionsarbejde. Det ønsker vi hjerteligt tillykke med!

Samtidig rejser sådanne jubilæer et vigtigt spørgsmål: Hvordan kan det, som har været i gang så mange år, fortsætte ud i fremtiden? Ikke bare som ydre aktiviteter, men med gløden og det dybe engagement i behold. Hvordan kan vi videreføre den kristendom med fokus på vækkelse og omvendelse, som Indre Mission har stået for? Hvordan kan nøden for de ufrelste blandt andre folk og kulturer, som har været det bærende i Luthersk Missions internationale arbejde, gribe kom-

mende generationer, så det kalder nye missionærer frem og skaber opbakning omkring deres arbejde? Det er spørgsmål, som også er aktuelle for os på DBI, fordi vi gerne med vores arbejde vil bidrage til dette.

Månedens citat, som stammer fra Indre Missions stifter, Vilhelm Beck, kan lede os på sporet: Det handler (bl.a.) om at tage kristendommen alvorligt – i en sådan grad at vores børn kan mærke det. Ikke sådan at vi bekræfter de almindelige fordomme om missionsfolk med en selvhøjtidelig dystre, tungsindig, humørforladt og livsfornægtende kristendom, men ved at kristendommen for os er et spørgsmål om liv eller død – evigt liv eller evig fortabelse – både i forhold til os selv og alle andre. Det skal præge vores samtaler og forkyndelse og bestemme prioriteringerne i vores personlige liv og i det kristne arbejde.

månedens citat

Det er umuligt at få børn til at tage kristendommen alvorligt, hvis deres forældre heller ikke tager den alvorligt.

Vilhelm Beck,

Indre Missions stifter